

Rohkem sangariverd!

„Rasked ajad” — seda ütelist korratakse nüüd tüütuseni. Sellega vabandatakse kõike, vabandavad end kõik. Kuid, kas tohib alati pugeda „raskete aegade” seljataha?

„Raske haamer, purustades klaasi, terasest taob mööga” — ütleb luuletaja, ja temal on õigus. Kellel põhjamaa kangelasveri soontes, see ei karda raskeid aegu, ei, ta otse vajab neid, sest kannatuse tules selgib ju kuld.

Et seda sangariverd Rahvaülikooli laste soontes rohkesti voolaks- Siis võidame ajaraskused.

Sidemed.

Elus sõlmitakse mitmesuguseid sidemeid. Mõned neist on meeldivad ning teevad inimesi õnnelikeks. Teised sellevastu on raskeks koormaks. Kõik vist soovivad, et neil oleks võimalik sõlmida ainult meeldivaid sidemeid, mis viiks sidemete sõlmijaid ikka ülespoole — aateilmale lähemale. Rahvaülikoolis sõlmitud sidemed on õilsad sidemed, veel rohkem — nad on armsad ja tugevad, sest sidemeteks on Rahvaülikooli vaim. Olen veendunud, et igat Rahvaülikooli last seovad õige tugevad sidemed kooliga ning samuti üksteisega. Kui need sidemed püsivalt tugevad on, siis evib iga seotu sellise kapitali eluks, millist ühegi kullaga osta ei saa. Vaimlised sidemed vajavad aga värskendust, kuna muidu nad katkeda võivad. Sidemete kõvendajaks on küll suvi- ja talipäevad ning kaks korda aastas küllastavad igat vilistlast „Rahvaülikooli teated,” kuid tundub siiski, et sellest on vähe. Suvi- ja talipäevadest pole paljudel alati võimalik osa võtta, kuna vilistlased elavad laiali kodumaal. „Teated” ei jõua aga küllaldaselt mõjuda oma liiga harvasti ilmumise pärast. Nüüd tuleb neid pool aastat oodata, ning olgugi et kauem oodatu öeldakse armsam olevat, siiski võib liiga kauane ootamine vahekorra külmaks muuta. Sellepärast näeks heameelega, et „Teated” ilmuksid vähemalt neli korda aastas. Kaastööst vist puudus ei tule, sest tuli sütitab tuld. Kuigi „Teated” tublisti sidemeid kõvendavad, jääb siiski kõige mõjuvamaks ja meeldivamaks „kinnitajaks” tali- ja suvipäevadest osavõtt. Mul isiklikult on nende päevade puhul selline tunne, et lennukiga sõidaksin Kundasse, kui see võimalik oleks! Nägemiseni Rahvaülikoolis!

Joh. Põldoja.

Ülevaade kooli aasta- ja vilistlaspäevast.

6. veebruaril pidas kool aastapäeva. Kutsutud külalistena viibisid aastapäeval Rahvaülikooli juhatusel liikmeid ja hulk vilistlasi.

Koolijuhataja hra Ruus kõneleb Rahvaülikooli tähtsusest, soovib paremat vahekorda, soemaid sidemeid kooli- ja ümbruskonna vahel.

Ettekanded õpilasilt näitekunsti instruktori hra Sooserva juhatusel näitekursuse lõpuks: mass deklamatsioon „Millest kõneleb raudtee” ja Agnes Taari kolmevaatusline näidendid „Emake maamuld”, mis õnnestus sisuliselt kui ka aineliselt hästi, ettekanded suutsid kuulajaid köita, jättes paremaid muljeid pidulistele.

Järgmisel päeval 7. veebruaril vilistlaspäev. Juhataja tervitab kokkutulnud, neid oli üle 50-ne ja hulk tervituskirju ja telegramme. Kõneleb hra Ruus „Rahvusküsimusest”, mis praegu päevakorral. Vaadeldes rahvas olevat tungi ennast võimalikult enam laiendada ja teist tungi — kokku hoida, konstateerib kõneleja Eesti rahva kohta tungi laiali valgumiseks ja segunemiseks teiste rahvastega, mis rahva kestvusele võib saada hädaohtlikuks. Meil puudub elav rahvustunne, mille põhjuseks võib olla asjatundmatus, teadmiste puudus rahvusküsimuses, puudub ka põhjalikum kirjandus rahvusluse üle. Õige rahvuslus ilmneb selles, kui iga kodanik oma rahvusest kaaskodaniku teguviisis tunneb otse ennast riivavat, olgu siis haavavalt või rõõmustavalt. Meie hindame liiga väljastpoolt sisse tungivat, on veelgi Noor-Eesti aegne hüüdlause „olgem eestlased, kuid ühtlasi ka eurooplased“. Euroopluse mõiste all võetakse esijoones euroopa välimust, esinemist, tantse jne.

Läbirääkimistes esitatakse hüvena ÜENÜ esinevat rahvusliku voolu arengut, teiselt poolt leitakse, et see rahvusvoolgi pole hoogne, näit.: korraldavad osakonnad pikemaajalise moodsate tantsude kursusi, isegi küla kultuuripäeva lõpul tantsitakse hooga moodsaid tantse. Iga uue väärtusliku loomine on raske, sellepärast võetakse vana ehk laenatakse võõrsilt, aga raskustega arvestades peab noorsugu ennast rahvusluse alal kasvatama, et valida suuta ja ümbertöötada kõik omapäraseks, oludele vastavaks. Õieti on rahvustunde arendamine maanoorsoo kohustav ülesanne, kuna praegu meie taludes-kodudes puudub rahvuslik üldjoon, sisustus. On vaja võidelda oma kultuuri eest ja võõrkultuuri vastu. Võtame lipukirjaks — oleme eestlased ja saagem veel paremateks eestlasteks. Mille peale kõlab laul võimsalt „Üles Eesti noorus julge”.

Üldiseid küsimusi:

Vilistlane Joh. Põldoja avaldab kirjalikult soovi, et „Teated“ ilmuksid suuremas kaustas, kus enam vilistlaste töid, ja lendude järele, missuguse lennu töid enam, selle lennu väljaandena. Seda ei peeta mitte vajalikuks, pealegi oleks see suuremate kuludega seotud. Ilmuvad edespidi samasugustena. Soovitakse aga enam vilistlaste kaastöid. Kahju, et osavõtt töödega on liiga loid.

Järgnes vilistlaskogu üldkoosolek.

Kassa- ja vilistlaskogu tegevuse aruanne, 1932 a. eelarve võeti vastu ettekantud kujul. Vana juhatus valiti tagasi, peale S. Rotmanni, tema asemele valiti vilistlane A. Parv. Revisjoni-

komisjoni valiti vilistl. H. Näks, M. Ehrenberg, O. Neudorf, kandidaatideks L. Neudorf, L. Saar ja S. Veelmann.

Tuleb kõne alla „Teated’e“ saatmine neile vilistlastele, kes pole tasunud liikmemaksu. Üldkoosoleku poolt tehtud otsus 1929. a. suvipäeval, kes kahe aasta jooksul pole tasunud liikmemaksu, neile „Teateid“ enam ei saadeta. Kuid juhused, kes pole enne vilistlaskogu liikmed olnudki, on tasunud maksu korruga kõigi aastate eest, see asjaolu sunnib jällegi „Teated“ saatmist pikendama kahe aasta peale.

Peeti soovitavaks vilistlastel omavahel mitte tarvitada sõnu hra ja prl., vaid „vilistlane“, eksimiskorral määrati trahviks 5 senti vilistlaskogu kassa.

Oli veel rääkimine suvepäeva ekskursiooni kohta, kuhu ja kuidas korraldada, mis sihiline ja kui pika ajaline, enamus pooldas matka Viru rannikul, kas jalgratastel või veoautoga.

Lõpuks pandi veel kord vilistlastele südamele eelarves ettenähtud tulu 30 kr. vilistlastel aidata hankida kodudes korraldavatel õhtutelt, mis ühtlasi oleks ka kooli tutvustamiseks mõeldud.

Vilistlaskogu juhatuse koosolek.

Juhatus jagas omavahel ametid järgmiselt: Esimeheks — J. Ruus, abiks — Joh. Reinmann, kirjatoimetajaks — H. Steinberg, abiks — A. Parv, kassahoidjaks — M. Roobere.

Mälestusi möödunud vilistlaspäevast.

Palju päikest oli sääl ja palju lilli,
rõõmsalt mängisin ta lehis puude all.

Kallis mälestus, mis mul neist päevist jäänud,
seisab kustumata hinges sügaval.

Oi seda laulu, mis mind nüüd päevist läbi kannab! Juhuslikult lauldud väikselt õpilasrühmalt lauluringis istuvalt vilistlaspäeval, juhuslikult kuuldud, aga lihtsuselt võlub viis ja sõnadki südame sõõbund.

Ning jälle näib, et mu tõeline „lilleline lapsepõli“ oli R.-ülikoolis veedet aeg, sest igakord, kui laulan seda, mäletan säälsel üliarmast paika ja peret. Sest mu lapseaastad ei rökka rõõmu, vaid üksikuid juhuseid leidub mälestistes, ennem küll karmust ja kannatust. Ja alati, kui tunnen vajadust „kodu kaitsva katuse“ järgi, pahvab hinge ahastus: miks ei või ma veelgi veeta päivi sääl, kus oli õige hää! Õige, tean — pole see mingi maapäälne paradiis, kus aina võiks elada, vaid ainult õppeasutis, milles omandatud kogemuste, teadmiste vajal iga üksik ise oma kodu peaks kohendama ning elu ehitama.

Leida Kaber.

Aastapäevast suvipäevani

(Kroonika.)

Jälle on vajunud üks kaunis päev sinna kuhugi sügavusse, mida nimetame minevikuks, temast järele jäänud vaid ilus mälestus. Millestki oleks nagu kahju, kuid ühtlasi tunned, et oled millegi poolest rikkamaks saanud. Töö, igapäevane töö liigub jälle vanades rööpastes: kuulatakse loenguid, lauldakse, õpitakse,

tehakse käsitööd, mängitakse, vaieldakse, ühesõnaga — nooruse elevus ja erksus kõikjal. Niinimetatud „puhtigapäevases“ töös ei saada aga püsida kaua, sest eemal kerkivad silme piirile kaks päeva, mis toovad erakorralisi ülesandeid — põllumajanduspäev (21. II) ja iseseisvuspäev. Põllumajanduspäeva korraldamisest võtavad osa Kunda-Malla maanaiste selts, Kunda piimaühisus ja Rahvaülikool. Rahvast on kokku tulnud palju. Peetakse neli kõnet (teraviljakasvatusest, sigadepidamisest, kodumajapidamisest ja põllusaaduste turustamisest). Kõnesid kuulatakse huviga. Kõnede järele on korraldatud kohaliku maanaiste seltsi poolt teelaud, mille puhul Rahvaülikooli õpilased esinevad ettekannetega. Ettekannete sisuks on põllumehe töö ja tegevuse aateline külg. Sellekohase kõnega esineb R/ü. õpil. A. Gerberson. Kõnesse on põimitud sisule vastavad laulud ja deklamatsioonid. Ilus õhtu. Vabaduspäeva pühitseatakse traditsiooniliselt päevakohaste lauludega, kõnedega, deklamatsioonidega. Näidendiks oli seekord paar pildikest vabadussõjast, nimema „Isamaa ilu hoiledes“.

Et rõõm ja kurbus kaksikvennad on, sai Rahvaülikool just neil pidupäevil tunda, sest keset pidutuju tabas neid raskelt teade Virumaa Rahvaülikooli mõtte algataja, kauaaegse esimehe Aleksander Thomsoni surmast. Aleksander Thomsoniga varises hauda üks soemaid Rahvaülikooli sõpru, kes alati tundis kaasa R/ü. elule. Veel surivoodil huvitas teda tema lemmiku saatus, omas testamendis on ta Rahvaülikooli meeles pidanud kenakese summaga. Selle varal avaneb nii mõnelgi noorel võimalus leida Rahvaülikooli kaudu teed täiuslikumale elule. 26. veebruaril käis kogu Rahvaülikooli pere Rakveres oma hea sõbra põrmu raudteejaama saatmas. Matmine oli 28. veebruaril Kullamaa kalmistul, Läänemaal. Rahvaülikooli seltsi ja pere nimel asetas vilistlane Berta Thomson kadunu kalmule elavatest lilledest pärja. Elu ei lase kaua mölgutada kurbi mõtteid, sest elu on liikumine, tegevus, töö. Ja töö läheb edasi vana rada, kuid siis külastab Rahvaülikooli jälle surmaingel, viies enesega kaasa R/ü. õpetaja agr. Gustav Käsperi. Õppeaasta algusel oli ta meile asunud lootusrikka noore mehena, rind tulvil täis tuleviku kavatsusi, oli lühikese ajaga võitnud kogu Rahvaülikooli pere lugupidamise, sõpruse, kuid nüüd, vastu kevadet, mida ta ootas suure igatsusega ja selle tulekust ette juba rõõmu tundis, nüüd tabas teda esiti võrdlemisi kerge haigus — gripp; kuid selle tagajärjel juba raske kopsupõletik, mis 12 päevaga noore töömehe hauda viis. 24. märtsil suri õpetaja Käsper, jättes leinama vana ema, noore abikaasa, väikse poja Kusteni ja rohkearvulise Rahvaülikooli pere. Viimasel kevadpühal, 29. märtsil sängitasime ta kodukihelkonna — Väike-Maarja kalmistule. On juba kord nii, et Elu sammub edasi haudade kaudu. Ka meie pöördume tagasi oma igapäevastele askeldustele. Kuid siiski — näib, nagu oleks meid need kaks kalmu — Kullamaal ja Väike-Maarjas — teinud nagu selgeltnägijaiks. Tunneme nii imeselgelt, et tõsist väärtust inimese väikses isiklises elus omab ainult see, mis kaasa aitab suure Elu arengule. Püsigu see tõde meis jäädavalt.

Peale kevadpühi jätkab R/ü-lis harilik töö ja tegevus. Õpetaja Käsperi asemele astub noor agronoom hra Mägi ja viib pooleli jäänud töö lõpule. Mida lähemale kursuse lõpp jõuab, seda palavikulisemaks muutub töö. Kangateljed pauguvad sa-

gedasti kella 5 hom. kuni kella 11-ni õhtul. Hõõvlipeingid näevad ka vähe puhketunde. On ju ligninemas näitus — see kogu talvise käsitöö lõpuparaad. Samuti on näitemängu harrastajad inukalt ametis Kitzbergi „Ullikese“ kallal. Tahetakse, et see „libiseks“ ladusalt üle lava.

Tööhoogu katkestab paariks päevaks ekskursioon, mis korraldatakse eelmiste aastate eeskujul (see näib päris traditsiooniks kujunevat) vanasse Tartusse, kus teadusehimulistele noortele nii palju näha-kuulda. Tagasi pöördutakse sellelt matkalt kõige ülevamas meeolus. Kogu tee kostavad sütitavad laulud. Ja siis . . . aeg kaob kiirelt, ligemale liigub meil kiirel sammul lahkumise tund. . .

Lõpp-pidu, kus „Ullike“ libiseb tõesti ladusalt üle lava, näitus, mis on niihästi kvanditeedilt (hulga poolest) kui ka kvaliteedilt (omaduse poolest) rikkalikum kui mõnigi eelmiste aastate näitus (naiskäsitööde hulgas õige rohkesti ülikonna- ja mantliriideid, meeskäsitöö hulgas paar suurt kappi, sohvi jne.), jätab pealtvaatajatele (neid on õige rohkesti) väga hää mulje. R/ü. õpilased võivad rahuldustundega tehtud tööle tagasi vaadata.

Järgmisel päeval, 9. mail on aktus — see kõige kurvem, võib olla ka mõjuvam silmapilk Rahvaülikooli elus. Kõlab tuttav laul „Mu jõud sind tahan armastada . . .“. Õpetajate viimased soovid, külaliste tervitused — tänavusel aktusel viibisid külalistena Virumaa maavalitsuse esimees hra K. Pajos, Rahvaülikooli esitajad hrad E. Rosenberg ja H. Linsi ning ajakirjanik hra E. Lessel — õpilaste esitaja A. Gerberoni südamlük kõne, milles ta ütleb sooje tänusõnu koolile ja õpetajaile, toonitades, et suurima tänu toovad nad oma vaimlisele emale — Rahvaülikoolile, kui käivad elus tema poolt püstitatud kõrgete tähiste järele ja selleks annavad siin pühaliku töotuse, riigihümn ja — aktus on mööda. Ülejäänud osa ajast (kuni järgmise hommikuni) veedetakse omavahelises koosviibimises: peetakse viimane õperingi koosolek, loetakse ette viimane „Loidangu“ (nii möödunud õp.-a. ajakirja nimi) number, mängitakse, lauldakse, kuni uus koit vaatab juba aknast sisse. Lahkumise tund on käes. Käepigistused, tagasihoitud- ja ka hoidmata pisarad, ja läinud ta ongi — Rahvaülikooli seitsmes lend.

Üks soov, üks palve on mahajääval emakesel — Rahvaülikoolil: et pesast lennanud pojad-tütred jääks ustavaks oma töötusele.

Siit peale hakkab Rahvaülikooli elu liikuma suvipäeva tähe all.

Ühisel väljasõidul peale suvipäeva.

Olime veetnud jällegi ühiliusaid tunde R.-ülikoolis. Üle mõne aja oli jälle kokku saadud armsate kaasvilistlastega, õpetajatega. Möödusid ruttu need koosviibimise tunnid, vaatamata sellele, et suur osa puhkeajastki lisaks võeti.

Nagu suvipäevil alati, nii ka seekord osa vilistlasi võtsid nõuks teha kusagile vaatamisvääriksesse kohta ühist väljasõitu. Seekord valiti selleks Imastu inv. kodu majapidamine. Nende ilusate tundide pikendamiseks ühinesin ka sõitjatega, kuid Rakvere jaamas autot oodates hakkas südant vaevama kahtlus, kas

on siiski õigustatud sarnane aja raiskamine ilusal päeval, kui kodus ootamas töö. Et aga pool päeva juba möödab ja teisiti otsustada hilja oli, jäin.

Autosse asudes hakkas osavõtjail meeleolu, mis oodates ju veidi langema kippus, jälle tõusma. Peagi kõlas rõõmus laul. Möödasoõidul peatusime mõne minuti Udrikus, milline eriti paelus sõitjate tähelepanu selle tõttu, et eelmisel päeval vilistlaste koosolekul oli kõne all olnud R/ülikooli üleviimise kavatsus Kündast Udrikusse, mis aga vilistlaste poolt üksmeelselt tagasi lükati.

Edasi läks sõit Imastusse, kus majapid. juhataja lahkel vastutulekul näidati meile asutuse majapidamises nii paljugi vaatamisvääriolist Olime üllatunud lahkest vastuvõtust, veel enam aga üllatunud sest hoolest ja asjatundlikkusest, millega juhitakse majapidamist. Kui lihtsalt, aga siiski otstarbekohaselt ja ilma suurte kulutusteta on ära kasutatud iga jalatäis maad, iga hoone nurgake, iga lauaotsake. Näidati meile eeskujulikke sigalat, kanakasvatust, karja, aeda j. m. Täie õigusega võis R.-ü. juh. hra Ruus nähtu kokkuvõttena märkida külalisraamatusse: „Siin tehtakse tööd armastusega“.

Käes oligi aeg ärasõiduks. Osa vilistlasi lahkusid seal ning tagasisõidul ei kõlanud enam laul, vaid agaralt vahetati saadud muljeid.

Linnulennult saatsime tervisi vil. H. Laks'ile tema kodu. Tahaksin siinkohal ära märkida ka ühe naljaka vahejuhtumise sõidul. Peale Rakverest väljasõitu kuuldus äkki tume pauk. Kõiki läbistas mõte auto kummi lõhkemisest ning hirmuga oodati kraavi lendamist. Autot kinni pidades selgus, et häda pole midagi, sest auto kummi lõhkemist oli simuleerinud väike Lau paber koti lõhki lüües. See vaid tõstis lõbusat tuju.

Rakvere jaama tagasi jõudes selgus, et olime kusagil 5 min. aega üleliia raisanud, sellest jatkus, et Kunda poole tagasi sõitjaid rongist maha jätta. Jaamas lahkudes jäid veel 2—3 vil., kes ei leppinud eelnähtuga, vaid kindlasti nõuks võtsid külastada veel hra Lentsi väiketalu Lepnal.

Vastuvaidlemata korras määrati mind teejuhiks ja grupp, mis koosnes 3 naisest, 1 m. ja 2 jalgrattast, hakkas liikuma Lepna poole, mis asub umbes 2 km. Rakverest. Huvitavalt koosnes grupp 4 maakonna, Pärnu-, Saare-, Tartu- ja Virum., esitajaist. Olgugi, et meil oli ainult 2 ratast 4 inim. peale, kellest enamus oli õrnemsugu, siiski sõitagi saime üsna kenasti, sest vahvaid Saare neiusid ei heiduta vist ükski raskus. Kohale jõudes ja lahke perenaise juhatusel selles hästi korrastatud väiketalus ringi käies selgus mulle, kui vähe tunneme harilikult oma lähematki ümbrust, millest nii paljugi õppida võib, mida aga sulega siin edasi anda on võimata, vaid seda peab nägema.

Kokkuvõttes selle päeva tulemusi pean tunnistama, et see andis küll mitme võrra enam tulu õpetuste näol, kui seda ükskõik millist tööd tehes oleks suudetud. Peaksime vaid püüdma sarnaseid päevi endile tihemini korraldada ja järgmistel suvipäevadelgi osa ajast pühendada silmaringi laiendamisele. Muuseas vahetati tookord mõtteid pikema ringreisu korraldamiseks vilistlastele mõnel järgneval suvipäeval, millise kavatsuse teostumine küll tervitatud oleks, sest — õppimine on edenemise ja enesearendamise alus.

H. N u r k s e.

Kas olla või mitte olla?

See kuulus Hamleti küsimus on väga moodne. Käesolev aeg ise on asetanud selle küsimuse nii mitmelegi meie kultuur-asutusele ja sagedasti vastus on järgnenud: mitte olla.

Ei pääse ka Rahvaülikool sellest küsimusest mööda. Aga ma usun, et ükski Rahvaülikooli lastest ei taha, et tema teise kodu kohta kõlaks ka saatuslik „mitte olla“.

Kui see nii on, kui tahame, et Rahvaülikool elaks, siis ei tohi meie mitte passivseteks pealtvaatajateks jääda, vaid igaüks omal kohal aktiivselt tööle asuma selleks, et Rahvaülikoolile noorsoo hulgas uusi sõpru ja poolehoidjaid võita. Aeg on ju väga kitsas, võimalused äärmiselt piiratud, kuid ei usu, et seltskond Eestis ühte rahvaülikooli üleval pidada ei jõua, kui noorsugu selle järele tarvidust tunneb. Ja noorsugu peaks just nüüdsel kitsikuse ajal sellase hariduseallika järele tarvidust tundma, mis temale võimalikult lühikese aja jooksul pakub nii mitmekesiseid teadmisi ja oskusi. Kuid mis pakub rahvaülikool selle kõrval inimese üldise silmaringi laiendamises, iseloomu arenemises, teatud vaimsure äratamises — see on veel palju tähtsam ja sellepolest ei suuda temaga võistelda ükski teine õppeasutus. Armsad noored kaasvõitlejad! Tee läheb vaevaliseks, meie peame kokku hoidma, kokku liituma tugevaks sõjaväeks. Ei ühenda meid selles liidus isiklik kasu ega parteilised huvid, vaid õilis eesmärk, tuua eesti igapäevasesse ellu rohkem tõsist vaimukultuuri, külvata rõõmu ja ilu sinna, kus veel lakkamas viletsus ja inetus.

Kõigepealt ühineme kõik üheks suureks vilistlaskoguks, kõik kolm s a d a, mitte vähem. Vilistlaskogu liikmemaks on ainult 50 senti, seda suudab maksta igaüks, seda võib öiendada kirjateel postmarkides (kokku 60 senti). Kellel see võimatu maksta, teatagu vähemalt 6-sendilise postkaardiga, et ta meile kaasa tunneb, et ta Rahvaülikooli unustanud ei ole. Teiseks tulgu igaüks, kellel vähegi võimalik, suvipäevale. Siin värskenduvad mälestused, kõvenevad endised sidemed ja luuakse uusi, saadakse uut julgust, värskust, vaimustust. Kellel võimalik isiklikult ilmuda ei ole, saatku kirjalik tervitus suvipäevale, saatku varakult, et ei hilineks.

Kolmandaks, algame hoogsat rahvaülikoolimõtte selgitustööd, kasutame selleks igasuguseid kokkupuutumisi noortega. Rahvaülikool saadab omalt poolt igale soovijale sellekohast trükitud materjali. Levitame oma ümbruses Rahvaülikooli õppekavu ja üleskutseid.

Usun kaljukindlalt, et kui meie kõik kokku hoiame, agaralt oma emakese käekäigu eest hoolitsema hakkame, siis ta ei kao. Siis langetab ajalugu tema kohta otsuse: olla.

J. R u u s.

Teateid vilistlastelt.

Abiellunud:

Emilie Kõkk, uus perekonnanimi — Post.

Lea Ling, uus perekonnanimi — Lepik.

Helene Kuustop, uus perekonnanimi — Rükken.

Karl Pihlak.

Rahvaülikooli kui ka vilistlaskogu juhatusel poolt hüüame: Õnn kaasa ühisel eluteel.

Kõikidele vilistlastele olgu veel kord teatatud, et iga üksiku liikmeraha maksmise korral kviitungi vastu ei saadeta, see oleks liiga kulukas. Liikmeraha maksmisest teatatakse „Rahvaülikooli Teadetes“.

Suvipäeva kava.

18. juunil kell 21 kinnine peoõhtu (võimaluse korral).

19. juunil: kell 10 hommikueinust; kell 12 vilistlaspäev; kell 14 vilistlaskogu koosolek. 1) Koosoleku juhatusel valimine, 2) koosolekul algatatud küsimused.

Kell 3 lõuna.

Kell 5 omavaheline koosviibimine, jalutuskäigud jne.

Ilmuge suurel arvul suvipäevale ja tooge palju huvitavaid küsimusi kaasa!

15.—18. juunini korraldab Rahvaülikool mesinduskursused, kus ka aiatoos tegelikke näpunäiteid antakse. Kursused tasuta. Osavõtjatele korraldatakse ühisköök (Kaasa võtta voodiriided ja padi. Üles anda kuni 12. juunini.

1931/1932 AASTA ÕPILASTE NIMED JA AADRESSID.

1. Väljaots, Raissa — Saaremaa, Orissaare, Suurvald.
2. Kallas, Nadešda — Saaremaa, Orissaare, Levala.
3. Krall, Salme — Harjumaa, Kursi p. ag.
4. Jänes, Artur — Viljandimaa, Sürgavere p. ag.
5. Gerberson, Harri — Pärnumaa, Riisaküla p. ag.
6. Allese, Johannes — Virumaa, Aaspere p. ag.
7. Vaarend, Johannes — Tartumaa, Rasina p. ag., pk. 49.
8. Nõmberg, Meeta — Harjumaa, Kolga pk., Liiapeksi k.
9. Tiisfeldt, Hermann — Virumaa, Lüganeuse p. ag.
10. Aun, Aleksei — Saaremaa, Laimjala, Tõnija k.
11. Vasberg, Olga — Virumaa, Eisma p. ag., Kande as.
12. Kristel, Olga — Harjumaa, Vaida p. ag.
13. Talver, Leida — Virumaa, Simuna.
14. Väärtnõu, Ida — Saaremaa, Kuivaste.
14. Enn, Ilse — Virumaa, Kunda.
16. Greenberg, Elvi — Virumaa, Kunda al. 44—6.
17. Veelmann, Linda — Virumaa, Kunda al. 54—1.
18. Mentak, Ulrich — Virumaa, Kunda al. 54—1.
19. Kivi, Linda — Virumaa, Aaspere p. ag.
20. Reinhold, Aime — Tartumaa, Raadi, Tartu v.
21. Simson, Elisabet — Järvamaa, Lõõla p. ag.
22. Kool, Helene — Virumaa, Kunda, Kalda metsavaht.
23. Jundas, August — Harjumaa, Keila, Kääsalu pk.
24. Uusmees, Elsa — Virumaa, Vaivara p. ag., pk. 22.
25. Kroll, Elmar — Virumaa, Kunda 38—3.
26. Reetsold, Helmi — Virumaa, Sõmeru p. ag.
27. Pärn, Hilja — Järvamaa, Jäneda p. ag., pt. 1.
28. Mikker, Leida — Virumaa, Kunda pt., Kunda.
29. Rekker, Alma — Tartumaa, Kambja p. ag.
30. Kokamägi, Aleksei — Latvia, Valga maak., Beia v., Laura k.